

הקדמה

אמר יאמר העבד הנרצע כי בהיות שאינה לי לירי ספר
 כלי חמרה זל ורדתי שם כהוב סביב סביב עליו
 במה מיע מטעמים מדבש ונופת צוף הם מהנזים דברי
 שעששם חמרות ה' חמרות נהורות צרופים ומזוקקים
 מצב ומנו הם נחמדים מהם לגאונע עולם חכמים
 מחוכמים הם מצוינים ומקדם סתומים וחמומים מבטן
 מי יצאו אינם יצויים כי אין להם ציונים ואהפלת על
 על המרה הזו לדעת מי הוא זה אשר אסף וחבר העין
 זל קבו ששע חמוסים וחמרה אין זה כי אס מעה בן מעזה
 ואש לפקע הדור החכמים אשר המה יודעים ויענו הלא
 המה יודעים לחד חסיד וענו מפלג בדורו חרי שבחננה
 הלא הוא הגאון מנהר יחידה בן כמה יעקב צלח זמל
 ולי מעבור **אברהם** הזעיר והחלט **בדרך**
 בדרך החיים ולאשה את דבריו בצמח היקרים והנעימים
 ולשתוקקה להשתיק מעם ייהי דבר ה' אברהם במחנה
 הכבוד לתאר אל הדרג נא החת והמלעיגים חזור ברא
 קובר חלצך והמציאם לכל קורא והשתקם לקונדריים אחי ו
 ואח ויהי אין מן הדואי לחשות ולקתשל מעשות זאת כי בואי
 בזה במה תועלות לכל על מע רזל כל האומר דבר בסם חמרו
 מביא חולה לעולם ואפ ט לי רבים יצחקו לאמר מי הביאך עד
 הלום לעשות הקדמה זו מעו הוא היודע ועד שלח לכבודי ע
 עשיתי אף לכבוד סמו הגדול ולכבוד תורתנו הקדושה
 ולכבוד הר' מורי צוה מחבר הנז זל כדי שיהיו דבריו ה
 היקרים והנעימים מצויים לכל ובודאי שיש לו תועלת
 בזה עד מה אין החכמים שלמה המעל דובב שכת ישעם
 ודרשו רזל שאמר דוד המעל לפני הקב"ה יי שיהו שפתיה
 דבבות כדבר בשפה שאומרו דבר שמועה מפי בעה"ו
 ולהיות שלחית סכרבי הר' אשר נכתב בספר הנז חו"ס
 טולם והולכים מדוב ימים ומחין מעתה אדרתי חיל
 להשתין